SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1859. **Zondag 1 Mei.** **No. 18.**

PARAMARIBO, 30 APRIL 1859.

De belangrijke gebeurtenissen welke zich in Europa lieten verwachten en waarvan met de tweede brievenmaal van Maart op den 28 dezer alhier aangekomen, de tijding werd te gemoet gezien, zijn voor als nog niet verwezenlijkt. Wij meenen onzen lezers niet beter op de hoogte der zaken te kunnen houden, dan door de mededeeling van het volgende overzigt, hetwelk wij met die gelegenheid ontvingen.

De algemeene aandacht in het moederland had zich voor eenigen tijd gevestigd op de omstandigheid, dat de Regering in den laatsten tijd veelvuldige buitengewone ministerraden heeft belegd. Te oordeelen naar hetgeen een Belgisch blad schreef, zou het onderwerp dier Ministerraden zeer zeker met de Europesche Kwestie in verband staan. Dat blad zeide toch het volgende:

«Brieven, die wij uit Brussel ontvangen, spreken van voorstellen, welke Holland aan België zou hebben gedaan, met het oog op de politieke gebeurlijkheden, die de Italiaansche aangelegenheid kan doen ontstaan.

«Holland zou aan België hebben voorgesteld, zich gezamentlijk voor eene gewapende neutraliteit te verklaren, bijaldien de Oorlog tusschen Frankrijk en Oostenrijk mogt uitbreken.

«De grenzen zouden door ontzagwekkende legermagten bewaakt worden, en elke inval in het eene of andere land zou te gelijker tijd door Holland en België worden afgeweerd. Er zou tusschen beide Staten een bondgenootschap voor hunne gemeenschappelijke verdediging bestaan. Holland zou eene vloot op oorlogsvoet gereed houden, om op het eerste sein, Antwerpen te komen beschermen.

«Wij kunnen niet zeggen, in hoe verre deze inlichtingen naauwkeurig zijn, maar het schijnt stellig te wezen, dat door Holland een voorstel in den aangeduiden zin is gedaan geworden.

«Er zou zelfs sprake zijn van eene Koninklijke boodschap aan de Kamer.

«Wij wachten op nadere inlichtingen, maar van heden af schijnt het ons toe dat dit verwerende bondgenootschap tusschen België en Holland zeer nuttig voor beide landen zou wezen, ingeval van oorlog tusschen Frankrijk en de eene of andere Duitsche mogendheid, enz.

«Het blad besluit zijne mededeeling met de woorden: «De zaak is ook zoo natuurlijk, dat zij gewis niemand zal verwonderen; toch staat Belgisch belang in eene zoo naauw mogelijke betrekking met een land, dat door zijne ligging, zijne taal, zeden en overleveringen zoo innig met het onze verbonden is."

Wat daarvan ook zij, wij gelooven, dat de aansluiting van België aan Holland werkelijk voor beide Staten den besten waarborg voor de eerbiediging hunner neutraliteit zou opleveren. Hopen wij slechts dat de uitkomsten van het congres zoodanig mogen zijn dat het niet noodig zou wezen, tot maatregelen eener gewapende neutraliteit over te gaan.

Indien men de verzekeringen van anderen als geloofwaardig mag aannemen, zouden de buitengewone Ministerraden betrekking gehad hebben op de vraag van Rusland, of ons Gouvernement in de stad 's Gravenhage zou willen ontvangen het congres der vijf Mogendheden, hetwelk die Mogendheid thans heeft voorgesteld tot vereffening zoo mogelijk van de bestaande Europesche verwikkelingen. Dat gerucht erlangt eenige bevestiging, indien men als waar aanneemt een telegram, door onze dagbladen bekend gemaakt, volgens hetwelk een kamerheer des Konings naar Parijs was vertrokken ten einde die zaak te regelen. Mogt onze Vorstelijke residentie tot vereenigingspunt van het congres gekozen worden; en mogt dat congres in het voornemen van zijn bestaan slagen, dan zou ons vaderland, dat met het zwaard geen gewigt meer in de schaal kan leggen, voor de geschiedenis naauw verbonden worden aan een der gewigtigste historische momenten van de negentiende eeuw.

De Tweede Kamer zet hare werkzaamheden met ijver voort.

Zij heeft de discussien aangevangen over eene nieuwe wet op het regt van Successie, en heeft deze week in hare sectien de vier wetsontwerpen tot regeling van het geneeskundig bestuur onderzocht. In het laatst der vorige week zijn belangrijke discussien ontstaan over de wet tot wijziging der tarieven van sommige accijnsen, die ten doel had, om de opcenten en alle andere kosten van formaliteiten, thans aan de heffing van accijnsen verbonden, met de hoofdsom der belasting te vereenigen.

Deze discussien waren van tweeërlei aard. In de eerste plaats betrof het de vraag of men de opcenten zou ineensmelten met de hoofdsom? Zij die de vraag ontkennend beantwoordden, grondden zich op de omstandigheid dat de opcenten waren een tijdelijk middel van heffing: dat men door insmelting de belasting zelve permanent verhoogde, en dat, bij een gunstigen financielen toestand het dan niet zoo gemakkelijk zou zijn om de belasting te verminderen. De voorstanders van den maatregel daarentegen, verdedigden dien door hem aan te prijzen als een krachtig middel tot vereenvoudiging van de administratie en tot gerief van de belastingschuldigen; terwijl het even gemakkelijk zou zijn, het bedrag der hoofdsom eener belasting, als het bedrag der opcenten te verminderen.

De tweede quaestie was van hooger belang: Zij gold de uitlegging der grondwet. Onder hen, namelijk, die zich tegen het ontwerp verklaarden, waren er die het deden op den volgenden grond. Tot dus ver, (zeiden zij) had de Tweede Kamer het regt om bij de wet op de middelen het bedrag der opcenten, en dus ook dat der belasting te verminderen; smolt men echter de opcenten in de hoofdsom, dan werd dat regt aan de Kamer ontnomen. Uit deze stelling sproten voort de twee volgende twistvragen: 1. heeft de Tweede Kamer het regt, om alleen, zonder medewerking der overige takken van de Wetgevende Magt, belastigen te wijzigen of te verminderen? en 2. mogen, indien de Kamer de wet op de middelen afstemde, de belastingen geheven worden? Er waren er die deze beide vragen in toestemmenden zin beantwoorden, op grond, wat de eerste vraag betrof, dat de Tweede Kamer ten aanzien van elke wetsvoordragt het regt van wijziging had, en ook de wet op de middelen toch nog altijd de goedkeuring der twee andere takken van de Wetgevende Magt behoefde. En wat de tweede vraag betrof, op grond dat indien de Regering ook *na* afstemming der wet op de middelen, de belastingen kon blijven heffen, die afstemming geenerlei beteekenis zou hebben.

Deze stellingen bleven niet onwedersproken en men betoogde van die zijde 1. dat niet

---

ARCHIE CAMPBELL,

of de magt van het Alphabeth.

XIX.

Op zekeren dag toen hij zijne gewone wandeling deed, viel zijn oog op een boek dat op het gras lag; hij boog zich om het op te rapen. Tot zijne verbazing zag hij dat het eene uitgave van Newton's Principia was; en natuurlijk denkende dat het een boek uit zijne eigene bibliotheek was, dat welligt de eene of andere gast achteloos had achtergelaten, keek hij naar iemand om, die het voor hem naar huis kon dragen. Op korten afstand van daar stond Archie Campbell ijverig eenige stamrozen op te binden aan den ingang van een landelijk prieël.

„Hier, mijn jongen, ik heb u noodig," riep de hertog. Archie keerde zich om en nam zijne muts af.

„Breng dit boek naar het kasteel, en zeg den bediende dat hij het op de tafel in mijn studeervertrek legge. Ik moet eens onderzoeken wie zoo achteloos met zulke kostbare boeken omgaat."

„Uwe Genade vergeef mij — dat boek is het mijne," zeide Archie, zich buigende en blozende.

„Het uwe? Leest gij Latijn?" was de verbaasde vraag.

„Ja, Uwe Genade," was het eenvoudige antwoord.

„En zijt gij voldoende bekend met reken- en wiskunde, om Newton te verstaan?"

Nogmaals gaf Archie zediglijk een bevestigend antwoord.

„Dat is zeer vreemd en zonderling: daar moet ik meer van weten. Volg mij!" en de hertog wandelde met hem naar het kasteel. „Kom bij mij in mijn studeervertrek." Weinige oogenblikken later zaten de edele lord en de nederige herderszoon tegenover elkander, tot groote verbazing van den gepoederden lakkei, die het zag hoe zijn heer Archie wenkte plaats te nemen, alvorens de deur nog gesloten was voor dit ongewone onderhoud.

— De hertog van A. paarde aan zijne staatkundige bekwaamheden eene algemeene kennis van iedere wetenschap, welke den geest van een groot man kan versieren; hij koesterde achting voor verstand en talent, bij wien die ook gevonden mogten worden. Zijne nieuwsgierigheid en zijne belangstelling werden bij deze gelegenheid in gelijke mate opgewekt; hij vroeg zoo ernstig, en toch zoo vriendelijk, naar de middelen, door welke de jonge tuinman zoo veel kennis verworven had, dat Archie alle beschroomdheid van zich afzette en met de eenvalligheid van waarheid en eenvoud de kunstelooze geschiedenis zijns levens mededeelde. De hertog luisterde met aandacht en telkens vermeerderde zijne belangstelling.

„Zoo leerde ik het eerst iets van reken- en meetkunde Uwe Genade," zeide Archie, na van zijne kennismaking met den opzigter Smith gesproken te hebben; „en toen ik al lezende bevond, dat er in het Latijn eenige goede werken over die wetenschappen geschreven waren, kocht ik een woordenboek en begon Latijn te studeeren. Ook vernam ik dat er zeer geschikte boeken over die vakken in het Fransch waren uitgegeven; ik kocht dus ook eene Fransche spraakkunst en een woordenboek, en leerde alzoo uit mijzelven de Fransche taal; en zoo heb ik het weinige, dat ik weet, geleerd. De woorden van mijnen vriend en eenigen leermeester, toen ik nog niet ten volle negen jaar oud was, zijn mijn gids en prikkel geweest: met behulp van de vier en twintig letters kunnen wij alles leeren wat wij verkiezen."

De hertog was verrukt over den eenvoud en de nederigheid van den jongen man. „Gij moet uwe talenten niet langer in de duisternis verbergen," zeide hij vriendelijk. „Ik zal u in eenen stand plaatsen, waar gij ze zult kunnen oefenen gelijk zij het verdienen. Wilt gij mijn bibliothecaris zijn, zoodra het kasteel voltooid zal zijn?"

„Uwe Genade is te goed voor een armen knaap. Zulks zou mij tot den gelukkigsten en dankbaarsten aller menschen maken."

„Welnu, zoo zij het dan. Binnen twee maanden zal ik waarschijnlijk weder hier zijn. Laat mij u hier vinden, en zonder twijfel zult gij hier rondom u—" naar zijne wel gevulde boekenplanken wijzende — „een aantal oude en nieuwe vrienden vinden, om u den tijd te verkorten."

Archie betuigde zoo goed hij kon zijne dankbaarheid.

„Dat is genoeg," zeide de hertog, met de hand wenkende. „Ik zal aan het volk de verandering in uwen toestand doen bekend maken, en — en — ik behoef u haast niet te zeggen, dat gij u in 't vervolg meer overeenkomstig uwen nieuwen stand kleeden zult?"

„Mag ik u bij al uwe vriendelijkheid nog om ééne groote gunst verzoeken? namelijk, om de nederige hut te mogen behouden, waar ik zoo vele gelukkige uren heb doorgebragt?"

„O ja, voorzeker. Ga nu Mr. Donaldson zeggen, dat hij naar een anderen ondertuinman moet uitzien." En de minzame, aanzienlijke man liet zijnen beschermeling gaan, tot groote verligting van Archie's overstelpt gevoel. Met tranen van dankbaarheid vertelde de jongeling weinige uren later aan Mr. Baird, welk een gelukkige ommekeer in zijne omstandigheden had plaats gevonden.

„Dat is Gods vinger mijn jongen," zeide de oude heer eerbiedig. „Hij zond u herwaarts naar deze ver verwijderde landstreek, om er den vriend uwer kindsheid en den beschermer uwer latere jaren te vinden. Geloofd worde Zijn naam!" En de dankbare jongeling herhaalde de woorden van zijnen eerwaardigen vriend.

Er verliep eene maand; de gewezen tuinman was bibliothecaris geworden. De hertog had met bezorgde welwillendheid aan Mr. Baird geschreven, om dien ouden heer uit te noodigen een week of twee bij zijnen jongen vriend op het kasteel te logeren, ten einde hem met de pligten zijner nieuwe betrekking bekend te maken; Archie's aangeboren smaak en goede opvoeding bragten hem in korten tijd op de hoogte van zijn ambt, waarin hij zich met zoo veel nederigheid gedroeg, dat zelfs de arbeiders en dienstboden eerbied gevoelden, in plaats van nijd over zijne bevordering, terwijl Mr. Donaldson zich daarover van ganscher harte verheugde, en James Muir zijne warmste gelukwenschen zond. Aan Mr. Morton en diens familie alleen schreef hij niets: hij wenschte hun dit heugelijk nieuws in persoon mede te deelen, na eerst gezien te hebben hoe zij zich tegenover hem zouden gevoelen en gedragen, in de tegenwoordigheid van het aanzienlijke gezelschap dat nu verwacht werd.

En nu was alles in rep en roer. De meubel-leveranciers ontpakten hunne ontzettende kisten, en plaatsten den rijken inhoud in de zalen, die weldra *schitterden* van verguldsel en spiegels, en ruischten van zijden gordijnen en draperiën. Al wat kunst, weelde en smaak konden opleveren, werd hier bijeen gevonden; en toen de eigenaar van dit kasteel, de hertog, aankwam en zijne dochter tot koningin van dat toovertooneel aanstelde, scheen de pracht en luister het toppunt van volmaaktheid te hebben bereikt. Dagelijks kwamen er gasten aan. Baronnen en graven, raadslieden der kroon en hooge ambtenaren, met hunne vrouwen en dochters, vulden de vrolijke zalen of dwaalden voor de lommerrijke lanen van het landgoed, en alles was vermaak en genot.

De jeugdige bibliothecaris alleen scheen somber; hoewel de hertog wenschte dat hij vrijelijk met al de gasten zou omgaan, legde hij hem nogtans geenerlei dwang op; en Archie bragt meer uren door in zijn eigen klein studeervertrek dan in de statige zalen van het kasteel. De waarheid is, dat hij behoefte had aan wezenlijke vrienden, wien hij zijne gevoelens mededeelen, en bij welke hij op deelnemende belangstelling rekenen mogt; deze verwachtte hij van den heer Morton en diens familie; maar dag aan dag verliep zonder dat er tijding van hunne komst kwam.

(*Wordt vervolgd.*)

incidenteel eene speciale belastingwet kon worden veranderd; maar dat elke wijziging in eene bestaande wet volgens den gewonen, bij de grondwet voorgeschreven weg moest plaats hebben, en 2. dat zoolang eene belastingwet bestond de belasting ook moest worden geheven; doch dat de afstemming eener zoodanige belasting bij de wet op de middelen alleen het gevolg kon hebben, dat de regering de opbrengst van die belasting niet zou kunnen gebruiken.

Een gewigtig vraagstuk voorwaar, waarop wij welligt later terug zullen komen. De discussien zelven over dit punt hebben tot geene uitkomst geleid; maar de hierboven opgegeven bezwaren van tweeërlei aard wogen toch zoo zwaar, dat in de zitting van den 19den 29 leden zich voor en 29 zich daartegen verklaarden. Eerst in de zitting van Donderdag kwam de zaak, na eene nieuwe discussie tot een einde doordien het wetsontwerp toen met 34 tegen 32 stemmen werd aangenomen.

Wanneer men een en ander overweegt dan kan het Nederlandsche hart niet anders dan vervuld worden met leedwezen over den gang van zaken hier te lande zelfs van die welke voor het vaderland levensquaestien zijn. Hoezeer steekt daarbij het voorbeeld van Belgie af, dat op den 1 Mei een feest zal houden ter gedachtenisviering van de, voor 25 jaren op dien dag plaats gegrepen afkondiging van de wet tot aanleg van spoorwegen. Daarentegen zal het op den 2 April aanstaande juist 21 jaren geleden zijn, dat onze volksvertegenwoordigers eene soortgelijke wet met genoegzaam eenparige stemmen heeft verworpen! Getuigt niet dit voorbeeld welsprekend, dat de beroemde Hollandsche bedachtzaamheid begint te ontaarden in onvergeefelijke achterheid?

— Ofschoon de temperatuur zacht bleef, was de weersgesteldheid hier te lande, gedurende de laatste veertien dagen, ver van aangenaam. Er hebben stormen gewoed, zoo fel als men zelden waarneemt.

— Naar men verneemt is Zr. Ms. Transportschip *de Heldin*, onder bevel van den luit. ter zee 1e. klasse Toutenhoofd, bestemd voor eene reis over Curaçao naar Suriname.

— In de zitting van het Engelsche Lagerhuis van 14 Maart heeft de heer C. Gulpin de aandacht van het Huis gevestigd op de ter dood brenging van het 26ste regiment infanterie, welke den 1sten Augustus 1857 te Ujalla plaats vond, gelijk die gebeurtenis in het werk *The Crisis in the Punjaub* van den majoor Frederick Cooper, den vice-commissaris van Umritzur, die deze daad bevolen had, is geschilderd. Na vooropgezet te hebben, dat het genoemde regement, dat in de beroemste veldslagen van Indië onder de Engelsche vanen zich roemvol had onderscheiden, was ontwapend, en ten gevolge van een paniek, welke te weeg gebragt werd door een plotselingen aanval van hunne doodvijanden de Sikhs, zich verloren achtte en op de vlugt sloeg, waarbij twee Engelsche officieren, die de inlanders daarin wilden beletten, werden gedood, — las de heer Gulpin het verhaal van den heer Cooper zelf, gelijk dit in zijn werk voorkomt, voor. Nadat de inlanders zich tegen de belofte of ten minste in de verwachting van voor een krijgsraad te zullen worden gehoord, hadden overgegeven, liet de heer Cooper 237 hunner zonder eenige formaliteit doodschieten en 41 voor het kanon binden en zoo ter dood brengen, terwijl 45 andere in een toren jammerlijk omkwamen. De heer Cooper zelf beroemt zich als het ware op zijne daad. Spreker zegt, dat hij met Polen en Hongaren, met Oostenrijksche en andere officieren, die aan burgeroorlogen en omwentelingen hebben deelgenomen, gesproken heeft, en allen hadden een dergelijk bloedbad als iets ongehoords in de analen der geschiedenis beschouwd en verklaard dat zulk eene daad elk leger met onuitwischbare schande zoude bedekken.

Generaal Thompson wenschte dat men konde bewijzen dat de heer Cooper tijdens de daad verrigt werd, aan waanzinnigheid leed en gewaagde verder van den geest van verbittering, die destijds onder de Engelsch-Indische officieren geheerscht heeft, zoodat menigeen zelfs met eigen hand Cipayers had ter dood gebragt.

Lord Stanley zeide dat men deze gebeurtenis niet zonder een pijnlijk leedwezen kon bespreken en dit vermeerderde nog ten gevolge van de wijze, waarop die gebeurtenis in de officieële dépêche en daarna in het genoemde werk verhaald wordt. De heer Cooper had dit groote menschen-offer niet gebragt in de hitte des gevechts, maar koelbloedig en zonder wettelijken vorm en hij spreekt daarvan met eene ligtzinnigheid en bloeddorstige vreugde, die men ten hoogste moet laken. Doch aan den anderen kant is het aan geen twijfel onderhevig, dat het regiment niet zonder grond, van oproerige plannen werd verdacht gehouden en waarschijnlijk degenen, die het later hebben doen omkomen, heeft verbitterd. Ook moet het Huis in aanmerking nemen, dat de Punjaub door den schrik, welken deze daad verspreidde, gered werd; met den Punjaub had geheel Indië verloren kunnen zijn. Hij wilde daarmede die ter doodbrenging van een geheel regiment, niet regtvaardigen en wenschte veeleer, dat alleen de werkelijk schuldigen gestraft waren. Hij geloofde, dat het Huis het best zoude doen de zaak met stilzwijgen voorbij te gaan."

— Of Sardinie in ruime mate rekenen kan op de hulp der republikeinen in Italië, die er de meederheid uitmaken, mag betwijfeld worden, indien men let op het manifest door Mazzini en zijne aanhangers uitgevaardigd, waarin de navolgende verklaringen voorkomen: »Indien — zegt dat manifest — de Italiaansche oorlog begint onder de leiding, de bescherming of zelfs slechts met medewerking van het tegenwoordige Hoofd der Regering van Frankrijk, zullen de patriotten, zeer hun ondanks, zich onthouden van er deel aan te nemen. Wat betreft de Sardinische monarchie, de tegenwoordige questie van republiek of van monarchie, is maar eene questie van nationale eenheid en opperheerschappij. Dien ten gevolge zouden zij, ofschoon zich hun regt van medestemming en vroedzame propaganda voorbehoudende, zich thans, even als altijd, bereid toonen om de onmiddelijke zegepraal van hunne bijzondere meeningen op te offeren aan het welzijn van de meeningen der meederheid. Zij zouden dus de Sardinische Regering volgen in een oorlog, door haar alleen ondernomen, en al hunne pogingen aanwenden om een gelukkigen uitslag van dien oorlog te weeg te brengen, mits men ten naauwkeurigste de nationale Italiaansche eenheid als het doel omschrijve.

»Vóór alles echter, zou het noodzakelijk zijn dat Sardinië ernstige en omstandige waarborgen schonk ten aanzien van zijne bedoelingen, dat het, ook gedurende den oorlog, zich niet eene soort van dictatuur aanmatigde, en dat het de regten van het Italiaansche volk erkende om, na zijne bevrijding zelf den Regeringsvorm te bepalen, waaronder het zou leven."

»Zoo eindigt het *Mémorial Diplomatique*, waaraan wij dit Manifest ontleenen, bepaalt de revolutionaire partij zich niet tot den eisch om het verbond met Frankrijk te verbreken en de Pauselijke magt op te heffen, maar zij verlangt ook dat Sardinie zijn zelfstandig staatsleven opoffere, en des noods de abdicatie van het huis van Savoije ten behoeve van de Italiaansche Republiek. Voorwaar, Sardinië wordt wel beloond voor zijne gunsten jegens de revolutie!

Wat de ontruiming betreft van de Fransche en Oostenrijksche troepen van de Legatiën heeft de Paus, in een consistorie op den 12den dezer gehouden, verklaart, dat hij *niet* de onmiddelijke ontruiming gevraagd had. Hij had alleen eene botsing van beide Katholijke Mogendheden op zijn gebied willen verhinderen, en, om alle botsing te verhoeden, heeft hij tegelijkertijd het houden van gebeden ter gunste van den vrede uitgeschreven.

Nog moet gemeld worden, dat de Koning van Napels eene operatie aan het dijbeen heeft ondergaan en zijne positie gevaarlijk scheen; althans de Hertog van Calabrie, de troonopvolger, bestuurde reeds den Napelschen Ministerraad.

Verder betreffen alle depêches, alle geruchten, alle dagbladartikelen slechts één enkel feit, nl. dat Rusland heeft voorgesteld, ten einde te trachten langs minnelijken weg een einde te maken aan de bestaande verwikkelingen, een congres te houden door de vijf groote Mogendheden. Dat is het eenige feit, waarbij men voegen kan, dat Frankrijk, Ruslands voorstel bereids heeft aangenomen. Al wat verder over dit feit geredeneerd is, behoort, voor als nog, tot het gebied der wenschen en der onderstellingen. Het voorstel is eerst op den 22sten langs officiëlen weg aan Oostenrijk gedaan hetwelk hetzelve eerst na zekere voorwaarden heeft aangenomen.

De algemeene wensch naar het behoud van den vrede is in Europa zoo sterk, dat men overal — behalve op de beurs, naar het schijnt — optimist is geworden. Ook wij wenschen vuriglijk het behoud van den vrede, doch dringen er tevens op aan, dat men nu niet te zorgeloos worde. Met den *Morning Post* vereenigen wij ons, als dat blad verklaart, hoe de positie volstrekt niet beter is geworden.

Laat ons toch den stand van zaken onbeneveld nagaan. Dat Napoleon het voorstel tot het houden van een congres gretiglijk heeft aangegrepen, is zeer natuurlijk. Hoe is, op dit oogenblik, zijne positie? Het is hem niet mogen gelukken de bevolking van Frankrijk tot den oorlog op te winden: alle brochures, alle dagbladartikelen, in dien geest gesteld, hebben het doel gemist. Van den anderen kant is de poging mislukt, om Duitschland af te scheiden van Oostenrijk, gelijk wij van den eersten oogenblik aantoonden, heeft de krachtige en eendragtige houding van Duitschland, Napoleon's eischen wat lager doen stemmen. Frankrijks keizer is, echter, te ver gegaan, om nu met de handen in den schoot te blijven zitten. Hij heeft zijne eigene eer te redden, een oorlogzuchtig leger te vreden te stellen, een lastig bondgenootje (Sardinië) te bevredigen, en geheel Italië, dat tot den opstand en tot den oorlog is opgewonden, tegenover zich. In dezen toestand is het ligt begrijpelijk, dat Frankrijks Keizer een congres verlangt. Daardoor zijn hem drieërlei wegen geopend. Hij kan, gesteund door de Mogendheden, van Oostenrijk concessiën verkrijgen, die werkelijk alle aanleiding tot een oorlog benemen. Hij kan zich tevreden stellen met quasi-concessiën en zoo doende zich, met het behoud zijner eer, terug trekken uit de gevaarlijke positie, waarin hij zich bevindt. Hij kan, eindelijk, ook *niets* gedaan krijgen; doch dan heeft hij voor zijn volk eene rede tot den oorlog, als alle middelen tot behoud van den vrede uitgeput hebbende; en in dat geval rekent hij op de ligtgeraaktheid en onbezonnenheid van het Fransche karakter.

Gaan wij nu na, wat eigenlijk op het Congres zal moeten behandeld worden — en om dat te raden heeft men niet juist noodig een Talleyrand te zijn — dan kan ook, tot zekere hoogte, de uitkomst worden voorspeld. Het geld de tractaten van 1815, wier handhaving nog dezer dagen én Pruissen én Engeland plegtiglijk hebben beloofd. Van Oostenrijks bekende staatkunde is niet te verwachten, dat inbreuk op deze tractaten zal worden toegelaten. Wij zien dus niet in, dat het Congres tot uitkomst zal hebben datgene wat Italië en Sardinië willen: d.i. inderdaad van de eene zijde onafhankelijkheid, van de andere zijde uitbreiding van gebied en invloed; of hetgeen Napoleon zelf wil, d. i. vrijheid voor Italie! Zoover zal het nooit komen zonder een bloedigen opstand, of zonder een krachtdadigen oorlog.

Van Oostenrijk is dus niets anders te verwachten dan het toestaan van schijnconcessien, bijvb. de opzegging van de afzonderlijke tractaten. Doch zal dan niet de toestand dezelfde zijn? Zullen Napoleon's eischen dan zijn ingewilligd? Zal Italië dan minder zijn gedrukt? In dit geval zal de oorlog zijn *uitgesteld*, omdat Frankrijks keizer het oogenblik tot krijgvoeren niet geschikt acht; maar *afgesteld* zal de oorlog voorzeker niet zijn.

Naar onze overtuiging zal het Congres, indien het al gehouden werd, niets anders ten gevolge hebben, dan dat de wederzijdsche partijen zullen beweren, al het mogelijke te hebben gedaan om den vrede te behouden, doch . . . dat vereffening van het geschil alleen door het zwaard mogelijk is. Alleen ook uit dat oogpunt, gelooven wij, zal Oostenrijk het voorstel tot het houden van een congres aannemen. Het wil de verantwoordelijkheid niet op zich laden, van eene poging niet te hebben willen beproeven, die gedaan is om den vrede te bewaren; maar Oostenrijk, wij zijn er zeker van, zal de eerste voorwaarde tot de toetreding tot het Congres stellen: onschendbaarheid van de tractaten van 1815. En indien dit het geval is, wat zal het congres dan kunnen doen ter opheffing van die verwikkelingen, welke alleen in de tractaten van 1815 haren oorsprong hebben?

Wij hebben, naar wij meenen, eenen gewigtigen grond, waarop wij steunen. Het is nu voldingend bewezen, dat de zending van Lord Cowley mislukt is. Dat komt *ons* zeer natuurlijk voor. Engeland is, ook in zijne politiek, praktisch. Het zal aan Oostenrijk degelijke voorstellen hebben gedaan: de zoodanige, die werkelijk de bestaande geschillen zouden hebben kunnen opheffen. Nu is het echter duidelijk, dat dit nimmer *kan* geschieden, zonder dat Oostenrijk opoffere een deel der regten, ontleend aan de tractaten van 1815. Van zoodanige opoffering wil Oostenrijk natuurlijk niet hooren; en wie, in Nederland, althans, kan dat euvel duiden, die overweegt hoe lang *wij zelven* de regten hebben verdedigd, die de tractaten ons op België hadden gegeven? Daarop is Lord Cowley onverrigter zake teruggekeerd; want Engeland is het land niet: om een ijdel vertoon te maken en op te snijden van een congres, waarvan de grondslagen tot discussie nog niet eens zijn vastgesteld. Immers, wat is het geval? Rusland stelt voor een congres. Frankrijk neemt het gretig aan; reeds hierboven toonden wij aan, waarom? Napoleon kan er nooit anders dan bij winnen. Stelt nu dat Oostenrijk ook het voorstel aanneemt, en dat daarna Engeland en Pruissen volgen. Maar wat is dan besloten? Dat er een congres *zal* gehouden worden; niets meer. Doch nu komen *de grondslagen*. Nu moet men het vooraf eens zijn omtrent de vraag: »wat zullen wij nu op het congres behandelen?" In de beantwoording dier vraag zal de groote moeijelijkheid gelegen zijn; want Lord Cowley zag zijne zending juist mislukt, omdat hij, alvorens het voorstel te doen tot een Congres, wilde weten, of men het eens kon worden over de punten, die op dat congres zouden behandeld worden. Rusland spant nu de paarden achter den wagen; aan het practische Engeland is het mislukt, de paarden vóór den wagen te spannen.

Ziet hier onze meening, kort uiteengezet, omtrent den staat van zaken. Wij wanhopen niet aan het behoud van den vrede, doch dan zal Napoleon, en Napoleon alleen, water in zijn wijn moeten doen, of zich te vreden stellen met schijnconsessiën, die de questien voor het oogenblik niet op den duur ter zijde zullen stellen. Gebeurd dit niet, dan beschouwen wij het congres als *la fin du commencement*.

Een dagblad behelst het volgende:

Indien het, — wat wij ontkennen, — juist ware te zeggen dat die Couranten den meesten opgang moeten maken, welke de reusachtigste leugens voor waarheid opdisschen, dan zou een dagblad van Buenos-Ayres de palm wegdragen, hetwelk den 28sten ll. een buitengewoon nommer tot mededeeling van de volgende tijding uitgaf: «*Parijs verwoest. — De Keizer en het Hof dood* — «750,000 *slagtoffers.* — Met het schip «Petite Marseille, gisteren hier gearriveerd «en welks gezagvoerder aan land is gekomen, «gewordt ons het bedroevend berigt dat een «groot deel der stad Parijs verwoest is. Vol«gens een brief, dien wij onder de oogen «hebben is deze verschrikkelijke gebeurtenis «door eene bandietenbende te weeg gebragt, «die de hoofdstad der beschaafde wereld door «mijnen in de lucht heeft doen springen;

«De Louvre is geheel vernield; de gevangenen in de Bastille zijn allen onder de puinen van dat oude gebouw bedolven! «De barrières Saint Antoine, Saint Honoré «en Saint Denis liggen in de asch; ook de «prachtige schouwburg der Opera is vernield. — Keizer Napoleon en Zijn gevolg, «eenige dagen vroeger in de hoofdstad aangekomen, zijn onder de puinhopen der «Louvre begraven. Men begroot het aantal «der slagtoffers op 750,000, waaronder de «voornaamste dagbladschrijvers en hooge «staatsambtenaren. Wie kunnen de daders «van een vernielend wanbedrijf geweest zijn? «In Engeland acht men het de vrucht der «geheime genootschappen, anderen schrijven «het aan de door ons bovengenoemde oorzaak toe.»

Op onze beurt vragen wij: wie een zoo monsterachtig berigt verspreid heeft? Was het de kapitein van de Petite Marselle, dan moet hij de verregaande ligtgeloovigheid der dagbladschrijvers in de Argentijnsche Republiek wel goed gekend hebben.

INGEZONDEN.

Aan den Heer Redacteur van het *Surinaamsch Weekblad.*

Mijnheer!

Voorzeker is het aangenaam, dat men in de gelegenheid gesteld is door uw geacht dagblad zijne gedachten aan het publiek mede te deelen, en wel dikwerf met gunstig gevolg. In die verwachting mag het volgende de opmerkzaamheid van ons Bestuur tot zich trekken.

Bij het doorvaren van de *Para* kreek en wel voornamelijk tusschen de verlatene plantaadjes *Altona* en *Vredenburg* vindt men eene groote belemmering in de vaart door boomen, takken, struikgewassen enz. die zich over genoemde kreek uitstrekken. Dit alles is veroorzaakt door de nalatigheid van den Beheerder of de Beheerders in het doen schoonhouden der kreek, vindende welligt meer voordeel, in de voldoening der boeten, door de Regering bij overtreding vastgesteld, dan wel in het onderhouden derzelve; het is in het belang van vele personen, welke noodwendig dit vaarwater met hunne vaartuigen door moeten, te wenschen dat deze bezwaren worden uit den weg geruimd.

UEd. Dienstw. Dienaar,

N. N.

CORRESPONDENTIE.

De advertentie van den Heer C. A. Wois is door den Censor afgekeurd, als „ongeschikt ter plaatsing; — zoo ook: de Humoristische Snippertjes van den ouden Heer Furet en het artikel van H. L. V. te *Nickerie.*

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 23n. dezer, het schip *Juno*, kapt. Roszberger.

Den 26sten, het schip *Bernardus*, kapt. Puncke. Beiden van Amsterdam.

Den 28sten, het Fransche stoomschip *le Rapide*, komm. Peron, van Caijenne.

Idem, de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, van Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 26sten, de Nd. Am. bark *Mary Broughton*, kapt. W. E. Herrick, lading: 233 v. Suiker 336,117 pond, 126 vaten Melassie 16,694 gallons, 196 balen Kakao 28,940 pond, 210 Huiden 5,670 pond en 1,435 pond oud Koper, voor Exportatie: 56 vaten en 1 oxhoofd Kakao, 7 vaten Nagelen en 2 dito Nageltakken.

Idem, de Nd. Am. brik *Martha Worthington*, kapt. S. Center, lading: 51 vaten Suiker 74,553 pond, 155 vaten Melassie 21,003 gallons en 30 balen Kakao 3,920 pond. Beiden naar Boston.

Den 28sten, de Eng. schoener *Waterlillij*: kapt. J. W. Johnson, lading: 16 balen Kakao 2,245 pond, 4 vaten Rum 456 gallons, 18 vaten Koorn 19,440 pond, 18 Huiden 485 pond, 12 pies □ Hout, 75 Ceder Planken, uit het Entrepot 1 Pijp, 2 halve dito, 20 groene en 4 dubb. kelders Genever, 1 vat en 1 mand Bier, 10 manden buitenl. Sigaren en voor Exportatie 10 vaten Arrowroot en 1 baal Gember.

Idem, de Hamb. sloep *Pomona*, kapt. J Hajenius, lading: uit het Entrepot: 58 kelders Genever. Beiden naar Demerarij.

VERTROKKEN.

Den 30sten, het Fransche stoomschip *le Rapide*, komm. Peron, naar Caijenne.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 16n. Maart, *Martina Adriana*, kapt. van 't Heff.

Den 17den, *Theodora Josina*, kapt. Tjakkes.

Den 21sten, *Josephina*, kapt. Hofker.

Den 28sten, *Johannes Hermanus*, kapt. Weijgers. Allen van hier.

UIT TEXEL NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 19n. Maart, *Compagnie*, kapt. Kuiper.

Idem, *Stad Leeuwaarden*, kapt. Dijk.

ZEILKLAAR NAAR HERWAARTS.

Den 29n. Maart, *Caspar de Robles*, kapt. van Slooten.

TE AMSTERDAM LAGEN IN LADING.

Wilhelmina, kapt. Klint.

Equator, kapt. Nieuwenhuijs.

Janna Adriana, kapt. Franken.

Suriname, kapt. Reijntjes.

Calijpso, kapt. Nolles.

Josephina, kapt. Hofker.

Elisa, kapt. Visser.

Josephina Bernardina, kapt. Bos.

TE LONDON GEARRIVEERD.

Den 19n. Maart, *Nurserey Packet*, kapt. Orzanne, van Nickerie. Ligt derwaarts weder in lading.

UIT LIVERPOOL GEZEILD.

Den 27n. Maart, *Perseverance*, kapt. Wilson, naar herwaarts.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen adres bij J. H. Zaal. Sluit MORGEN.

Het schip *Sagitta*, kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Plata*, kapt. H. H. Koch, adres bij F. P. Bouguenon.

Het schip *Lorelij* kapt. Scholtens, adres bij M. M. Curiel.

Het schip *Juno*, kapt. Roszberger, adres bij H. C. Levij.

Het schip *Mina*, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Het schip *Amsterdam* kapt. Wehdemeijer, adres bij H. Degenhard.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met het schip *Juno*: de Heeren C. W. Ilg en Echtgenoot en J. Richardson Bennerungel.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Nd. Am. brik *Martha Worthington*: de Minderjarige J. J. H. Horst.

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 25 *Maart* 1859.

Suiker. Onze suikermarkt souteneert zich op hetzelfde standpunt *f* 28 a *f* 32 en worden nu en dan partijtjes Surinaamsch tot die prijzen afgedaan.

Koffij. Zeer vast. Java ordinair *f* 35.

Katoen. Met weinig handel.

Arrowroot. *f* 25 a *f* 27.

Toncaboonen *f* 1½.

Rum. *f* 12 a *f* 15.

Hout. Nominaal.

Cacao. *f* 30 a *f* 32.

Den 30*sten.*

Suiker. Lusteloos.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Woensdag, den 27n. April 1859.

Door den Vendumeester J. F. Faverelj.

De Gebouwen, het Vee en de gereedschappen etc. behoorende tot de Maatschappij *ter bevordering van den landbouw onder de vrije bevolking.*

Bij afzonderlijke nummers eerst bij opbod geboden *f* 5944,50, en bij den afslag gemeind door J. Samuels op *f* 300, te zamen *f* 6244,50.

Donderdag, den 28n. April 1859

Door den Vendumeester J. C. Gomperts.

Het Huis en Erf aan de *Klipsteenenstraat*, La. A No. 247; aankomende den Boedel de wed. J. G. Kramer geb. Brouwer. *f* 4,700. — J. C. van Weede voor zijne Minderjarige Kinderen.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 29sten, van Plant. *Zorg en Hoop*, 28 vaten a 9,83 cent.

Idem. Idem, van Plant. *Bleijendaal*, 30 vaten a 9,83 cent.

Melassie. Idem. van Plant. *Zorg en Hoop*, p. m. 900 gallons a 31 cent.

Idem. Idem, van Plant. *Bleijendaal*, p. m. 2,200 gallons, a 31 cent.

Dram. Idem, idem, 500 gallons 24o a 25o Bobbel is niet toegewezen.

Cacao. Den 30sten, van Plant. *de Herstelling*, 16 balen a 21,04 cent.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 29n. April 1859, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Henrij Marcus Empel en Albertina Carolina Kijfhoek.

Willem Alexander Gödeken en Johanna Floortje Gödeken.

Van den 24n. April tot den 1n. Mei 1859, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 24sten, Joseph Abraham Levij, 25 jaren.

Den 25sten, Pieter Elburg, .. jaren.

Den 26sten, het Indiaansche kind Karel 8 maanden.

Den 28sten, Johannis Willem Heshuijsen, 34 jaren en 7 maanden.

Den 29sten, Henriques Ambrosius Wolff, 48 jaren.

Idem, Santje van van Rienen, 56 jaren.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal over *ses* weken publiek bij executie verkoopen:

De verlaten plantaadje *A la Bonheur* cum annexis, gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*, aankomende H. J. Francke, op den 26sten Maart 1859 onder Sequestratie gebragt.

Patentregt.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de belastingschuldigen wegens het regt van PATENT, dat het kohier dier belasting over het loopende jaar den 23n. April is executoir verklaard.

Paramaribo, den 27 *April* 1859.

Benoodigd voor 's Gouvernements dienst.

Diverse *FOURNITURES* en andere HUISHOUDELIJKE BENOODIGDHEDEN, ten dienste van het Militair Hospitaal, alwaar de modellen te bezigtigen zijn.

De bus der inschrijvings billetten ter Gouvernements Secretarie, alwaar eene specifieke lijst der benoodigde artikelen is aangeplakt, zal geligt worden op Morgen den 2den Mei e. k., des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, den 27 *April* 1859.

Transport.

Den 26 April 1859. C. H. Ulrich als in huwelijk hebbende R. C. A. de Vries aan G. Sorg, van het Huis en Erf aan de Voorstad *Zeelandia* 1 buitenwijk No. 60, O. W. La. A No. 75.

Paramaribo, den 27 *April* 1859.

PRO JUSTITIA. No. 83

Uit krachte der Resolutie van het Geregtshof der Kolonie *Suriname*, den vijf tienden Maart achttienhonderd negen en vijftig, genomen op de voordragt van den Heer Procureur Generaal bij hetzelve Geregtshof, wordt door mij Simon Abendanon Sz., Exploicteur bij het Geregtshof voornoemd, bij *Edicte ad valvas curiæ*

Gedagvaard:

Anthonij Wildeboer.

Om op Vrijdag den Twintigsten Mei achttienhonderd negen en vijftig, des morgens ten *half negen* ure, zich te sisteren voor den Heer Commissaris, vacerende ter Criminele Rolle, ten einde tegen zich te zien en hooren voortprocederen, als is voorgeschreven bij artikelen 8 en 9 van het Reglement van Tien October seventienhonderd acht en negentig (gepubliceerd binnen deze Kolonie den dertigsten October achttienhonderd zeven en twintig Gouvernementsblad Nnmero vijf) en dat bij non comparitie tegen den beklaagde en defaillant zal worden gevraagd verstek met het profijt als naar regten.

Opgemaakt te *Paramaribo, den Zeven en twintigsten April des jaars* Achttienhonderd negen en vijftig.

De COMMISSIE van *Geneeskundig Onderzoek en Toezigt* brengt ter kennis van het algemeen, dat zij van het Koloniaal Gouvernement ontvangen heeft, KOEPOKSTOF, aangebragt met het alhier op gisteren aangekomen schip *Juno*, kapt. Roszberger.

Paramaribo, den 25 *April* 1859.

ADVERTENTIëN.

Gouvernements Secretarie.

Post-Kantoor.

De Mail pakketten zullen op DONDERDAG den 5n. dezer, des middags ten 12 ure worden gesloten en verzonden per de Stoomboot: *Paramaribo.*

De Ambtenaar tijdelijk belast met de Posterij,

E. C. WESENHAGEN.

Ten behoeve van de Plantaadjes *Accaribo* en *la Liberté* wordt bij inschrijving aanbesteed, de levering van onderscheidene

Uitdeelings Goederen,

overeenkomstig de voorwaarden, ter lezing liggende ten kantore van den Ondergeteekende, alwaar de inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen, tot DINGSDAG den 3n. Mei, des morgens ten 10 ure.

Paramaribo, den 30 *April* 1859.

( ) J. FROUIN.

( ) A. SALOMONS Vendumeester zal Dingdags e. k. verkoopen:

Een partijtje BOTER, GROENE ERWTEN, manden en vaatjes BIER, Kopiebeslag Planken, Sigaren, enz.

( ) A. SALOMONS Vendumeester zal Dingsdagen 10 Mei e. k. des morgens om 9 ure verkoopen:

De vroeger geannonceerde *Huizen en Erven* op *Combé* 1e. Buitenwijk No. 134, 135 en 136.

De condities liggen ter inzage bij den Vendumeester.

De geannonceerde verkoop van het *HUIS en ERF* aan den *Waterkant* La. C No. 3 N. W. & La. C No. 116, 117 & 3 O. W. aankomende nu wijlen den Heer A. CHRISTIE, zal alsnu plaats vinden op DINGSDAG morgen den 10n. Mei e. k., ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, alwaar de bewijzen van eigendom en veil condities ter inzage liggen.

Paramaribo, den 30 *April* 1859.

[ ] W. J. G. LABAD qq.

( ) Over *vier* weken VENDU ten huize van **Mr. BARNET LYON,** **van Meubelen, Glaswerk,** *BOEKEN*, enz.; zijnde alles inmiddels UIT DE HAND TE KOOP.

Paramaribo, den 30 *April* 1859.

Te Koop:

Een geschikt *HEERENHUIS* in de stad, nabij de *Waterkant.*

( ) Te bevragen ter dezer Drukkerij.

VERANDERING VAN WOONPLAATS.

De ondergeteekende is verhuisd naar de Wagewegstraat, in het huis, laatst bewoond door wijlen Dr. CRAGIN

Paramaribo, den 30 *April* 1859.

H. ROJER.

( )

De Ondergeteekenden roepen bij deze op, allen, die eenige vorderingen ten laste van wijlen den Heer M. D. SANCHES mogten hebben, zoo spoedig mogelijk bij hun opgave te doen, om, bij accoord bevinding betaling te erlangen, en degenen, die aangemelden beset schuldig zijn, voldoening te presteren.

Paramaribo, den 1 *Mei* 1859.

S. D. SANCHES.

Wed. J. S. CONTENT geb. SANCHES,

Executrice.

( )

FERD. HARTEN

heeft ontvangen per de *Juno* en *Bernardus*:

Barège KLEEDJES à 3 VOLANTS, Zijden BOEZELAARS, Zwart ORLEANS, Nabaalstreep, Katoen SERVETGOED, Wit Katoen, Gekleurd Wasdoek, Voering KATOEN in kleuren, DEKENS, Sokken, Zwarte Zijden Mitaines, Gekleurde en Zwart SATIJNEN LINTEN, Witte Taft de. Wit Zijden Franjes, Wit en Zwart **Elastique koord en Linten, nieuwste soorten gekleurd** *Zijden Knoopen*, Zwart *Crêpe* en *Lamfer*, Cordeliers en Lederen BUIKRIEMEN, Brei en Borduur KATOEN in soorten, Klosjes GAREN van 300 Yds., Schoenmakers GAREN, Fijne en ordinaire **Gebreide Borstrokken en Onderbroeken**, *Tandenschuijers* en *Kammen* in soorten, Geurige ZWARTE THEE, Vermicellie, LIJNOLIE in pullen en ROODEWIJN per douzijn. (6097)

Gebroeders Castilho

hebben ontvangen eene geassorteerde partij amerik: *Geele en bruine STOELEN* **met rieten zittingen,** *Hobbel en Kinderen dito.* Als mede eenige **Amerikaansche** *PROVISIEN.* (6098)

Verkrijgbaar bij

W. J. RIETSTAP:

Bakkeljaauw, Haring, SHAD, TABAK, Pp. en Wp. PLANKEN, **Molensmeer, Pik, Teer, Valaxen, Zout, S. F. Blom,** Clear, Mess, Prime Mess, Prime en Shoulder SPEK, Extra Family en Mess VLEESCH, HAMMEN, Reuzel in ½ en ¼ vaatjes, Sperm:, Comp: en Smeerkaarsen, ***Zeep*, Spermacetie Olie, Amerikaansche *Rietenzittingen stoelen* in soorten,** ½ en ¼ tobbetjes No. 1 MAKREELEN. (6099)

In *Commissie* ontvangen en voor *Kontant* te koop:

Een partij *delicieus*

Zoutvleesch

in ½ en ¼ vaten, PATENT OLIE in ½ Amen, ***Witlood* en *Lijn Olie.***

Aangebragt per *Bernardus* kapt. PUNCKE. (6092)

SANDTMANN & Co.

Ontvangen per Kapt. ROSZBERGER, direct uit *Parijs*;

Een eleganten assortiment ***Balserine* voor Dameskleedings** *naar den laatsten smaak*, **Satijnen Dames *Hoeden*, Dito Flambards en diverse** ***MODEWAREN,*** VOORTS VICTORIA KOFFIJKANNEN met filtreer machines, Een nieuwe soort **Gomelastique Ballen** voor Kinderen en veel GOEDEREN meer. [6093]

A. D. PINEDO.

(6096) Aangebragt per het schip *Juno*, kapitein ROSZBERGER:

Rijtuig, Zadelmakers, Schoenmakers, Suits of blaasbalgen en gecouleurd LEDER, *DUFFELS*, **Roode baaijen *Hemden*,** VRIESCH BONTEN, Wit Osnabrugs, BIELEFELDS, *Blaauw Linnen*, MANSSCHOENEN, en meer andere *Goederen* **te bekomen bij**

J. P. HAASE Jr.

Lugard & Comp.

hebben ontvangen *Nieuwe PROVISIEN*, VALKER-BIER in manden, SELTSERWATER in 1/1 kruiken, halve oxh ROODEWIJN, PATENT LIJN en RAAP *OLIE*, Droog en aangem. LOODWIT,

Hanglampen,

Veld- Tuin- Timmer en Keuken ***Gereedschappen,*** Bazaan- Verlakt- Voering en Zool-Leder, **dames- meisjes en kinderen** ***Laarsjes*, PANTOFFELS, Lederen en andere soorten** SCHOENEN. (6095)

Ontvangen per *Juno* en *Bernardus*:

Extra *Boter*, *Rookworst* in reuzel, *Metworst* van 1 à 2 ℔ in zout, Gerookt SPEK in ¼ tonnetjes, oxhoofden Dubbel Princ. ***Bier*, zoo goed als *Ale*,) *Genever* in kelders.**

Op nieuw ontpakt:

Mans Witte en Gekleurde HEMDEN.

Verder voorzien van

Stukgoederen, Dranken, *Kruidenierswaren*, Oliën, *Sigaren*, enz. enz.

Dagelijksch met de *Stad Leeuwaarden* wachtende:

Dames en Heeren *Modewaren* uit Parijs en Brussel (6094)

E. B. STUGER.

Jacob J. Salomons,

over het

MILITAIR HOSPITAAL,

heeft per de *Juno*, ontvangen:

Extra *BOTER*, Z. M. en Kom. *KAAS*, *Aardappelen*, *Broodsuiker*, groote en kleine, ROLPENS, Gedroogde APPELEN, Zwarte PEPER, Suikergoed, ***GENEVER* in kelders,** Bier, Brandewijn, Roodewijn, Vermouth, ***Aurora* en andere soorten *Pelletier's SIGAREN*,** Rooktabak en meer andere Goederen. (6089)

A. LEVI & C°.

hebben ontvangen per Kapt. PUNCKE:

Farcirter Wild Schweins Kopf, Patés de foies gras, Frankforter Braadworst, en meer andere VLEESCHEN, een nieuw assortiment Gedroogde Groenten, **Hochheimer Walnooten, GEDROOGDE PRUIMEN,** KERZEN, MIRABELLEN en BRUNELLEN, Voor Soep en Groenten **geschikt *GRÜNE KERN*** à 35 cts. 't pond. Diverse COMPOTTEN en blikjes. [6088]

RIVIER-STOOMVAART DIENST.

De reizen van de "*ELIZA*" van den 8 tot den 30 MEI 1859, zijn bepaald als volgt:

Van *Paramaribo* naar *Post Sommelsdijk*, den 8 Mei des morgens 8 uur.	Van *Post Sommelsdijk* naar *Paramaribo*, den 8 Mei des namiddags 2 uur.
17 " " " 11	18 " " morgens 10
27 " " " 8	27 " " namiddags 2
Van *Paramaribo* naar Pl. *Munnickendam*, den 10 Mei des morgens 8 uur.	Van Pl. *Munnickendam* naar *Paramaribo*, den 11 Mei des morgens 7 uur.
20 " " " 8	21 " " " 8
29 " " " 9	30 " " " 7
Van *Paramaribo* naar Pl. *Canawappibo*, den 14 Mei des morgens 9 uur.	Van Pl. *Canawappibo* naar *Paramaribo*, den 15 Mei des morgens 8 uur.
23 " " " 8	24 " " " 8
Van *Paramaribo* naar Pl. *Rac à Rac*, den 12 Mei des morgens 9 uur.	Van Pl. *Rac à Rac* naar *Paramaribo*, den 12 Mei des namiddags 2 uur.
26 " " " 8	26 " " " 1

Paramaribo, den 23 *April* 1859.

H. LYON & Co.

E. A. SAMUELS & CO.

hebben ontvangen per Kapt. PUNCKE, en bieden te koop aan:

mits à CONTANT,

Fijn Gebord: Strooken en Inzetsels, Dito Dames Zakdoekjes en dito Ondermouwen, Fijne Castoren, Satijnen, Garen en Katoenen Heeren Handschoenen, Dames Glacé en Satijnen dito, *Geknoopt Zwarte Zijden*

Mitaines,

Elegante Hoedenlinten en Bouquetten, Rosé en Wit Taft, Breede en Smalle Zijden Franjes, Blondes en Agrementen in soorten, Garen en Katoenen Linten, Beste kwaliteit 300 Yds. klossen Garen, Knoop- en Naaizijde, Beursgarnituren, *Geknoopt zijden Beurzen,* Fijne 3drs. Dames Kousen, dito Heeren en Kinder Sokken, Gordijn Franjes, Garen en Katoenen Boekjesstreep, Gekl: Zijden en Merino Cordelieres, Verlakte en Elastique Riemen, Halfbegonnen BORDUURWERK met toebehooren, **ELEGANTE WAAIJERS,** Wit Geript en Afgepaste Piqué voor Vesten, **beste kwaliteit Zwart** ***ZIJDEN DOEKEN.*** Dito Gekleurde en Zwarte Zijden COLS, **Roode, Zwarte en witte** ***Armbanden*** **naar den laatsten smaak, Fijne** Buffelhoorn Friseer, Opsteek, Meisjes ronde en Zak KAMMEN.

BANKET, Sucade en GEGARNEERDE ***Secretaris Koek*, *Chocolaad in Vruchten*, en allerhande *Suikerwerk*.**

Een fraai assortiment ***Porselein* en *Glaswerk*,** als ook eene aardig Collectie

Surprises,

allen geschikt voor CADEAUX, Fijne PARFUMERIEN, enz. (6087)

Uitverkoop

tot den 15den dezer, der nog voorradige

Winkelwaren

beneden inkoopsprijs.

Sandtmann & Co.

(6086)

Wekelijks te bekomen

van Plantage *Nieuw Meerzorg*

250 à 300 bossen BANANNEN.

te bevragen bij

(6085) S. C. NASSIJ qq.

Johan Lugard

heeft op nieuw ontpakt:

Een assortiment *Schoenen* waaronder Dames *Laarsjes* met *hakken*. ([illegible])

Ontvangen per de *South Boston* en verkrijgbaar bij

Eduard Kölle:

***Bakkeljaauw*, *Haring*, Supra fine *BLOM*, Beschuit en Crackers,** Prime, Mess en Clear SPEK, ***HAMMEN* in tierces,** FAMILY en Extra MESS BEEF.

TABAK.

WINCHESTER'S en VET *KAARSEN* van 6 en 12 in het pond.

Nog voorradig:

PIK, TEER, BREEUWWERK, Molensmeer, GROF en EPSOM ZOUT, Blin [illegible] ([illegible])

HOLLOWAY'S.

Zalf en Pillen.

Groote hoeveelheden dezer weergalooze Medicijnen worden thans in Oost-Indië en de Indische Archipel gebruikt. Men vindt dezelve byzonderlijk geschikt voor de Oostersche klimaten, en inboorlingen zoo wel als Europeërs hebben uitgevonden, dat de delfstoffelijk bereide medicijnen, welke vroeger zoo veel aftrek hadden, hoe krachtdadig ook werkende in sommige gevallen, echter te vaak veel schadelijker zijn in derzelver gevolgen dan de ziekte zelve. Hollowaij's Pillen en Zalf zijn bereid uit niets anders dan wat tot het plantenrijk behoort, en zoo eenvoudig en heilzaam zijn derzelver bestanddeelen dat zelfs het zwakste ligchaamsgestel nimmer door dezelve, ook geen oogenblik, benadeeld kan worden. In ongesteldheden der Lever en Maag zijn deze Pillen een Specifiek, en alle andere ziekten moeten voor het gebruik der Zalf wijken.

Deze *Zalf* en *Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *ƒ* 1 en *ƒ* 3.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.